UNIVERSITATEA [NUMELE UNIVERSITĂȚII]
FACULTATEA DE PSIHOLOGIE ȘI ȘTIINȚELE EDUCAȚIEI

Specializarea Psihologie

REFERAT

Disciplina: Psihologie cognitivă

Memoria de lucru: modelul lui Baddeley și Hitch

Cadru didactic:
Lect. univ. dr. Cristina Dobre

Student:
Alexandra Neagu
Anul I, grupa 102

Cluj-Napoca, 2026

CUPRINS

Introducere.....3

1. De la memoria de scurtă durată la memoria de lucru.....3

2. Componentele modelului.....3

2.1. Executivul central.....3

2.2. Bucla fonologică.....4

2.3. Agenda vizuo-spațială.....4

2.4. Bufferul episodic.....4

3. Capacitatea limitată a memoriei de lucru.....4

3.1. Câte elemente putem păstra.....4

3.2. Un exemplu de măsurare.....4

Concluzii.....5

Bibliografie.....5

Exemplu fictiv · licenta-disertatie-romania.com

Introducere

Pentru a face un calcul în minte, a urmări o conversație sau a reține un cod până îl introduci, păstrezi pentru scurt timp câteva informații și lucrezi cu ele. Psihologia cognitivă numește sistemul care face acest lucru memorie de lucru.

Referatul prezintă modelul memoriei de lucru propus de Baddeley și Hitch (1974), componentele lui și completarea adusă de Baddeley (2000). Primul capitol arată de la ce idee pornește modelul, al doilea descrie componentele, iar al treilea discută capacitatea limitată a memoriei de lucru, cu un exemplu de măsurare.

1. De la memoria de scurtă durată la memoria de lucru

Cercetările de la mijlocul secolului trecut descriau o memorie de scurtă durată cu capacitate limitată. Miller (1956) observa că oamenii pot reține imediat aproximativ șapte elemente, plus sau minus două, și că acest număr poate fi depășit dacă elementele sunt grupate în unități mai mari, pe care le-a numit *chunks*.

Baddeley și Hitch (1974) au propus ca acest sistem să nu fie privit ca un simplu depozit, ci ca un spațiu de lucru, care păstrează informația cât timp este folosită în raționament, în înțelegerea limbajului și în învățare. În experimentele lor, o încărcare suplimentară a memoriei a încetinit rezolvarea sarcinilor de raționament fără să o împiedice. De aici autorii au dedus că memoria de lucru nu este un singur depozit, ci un sistem cu mai multe componente, cu resurse parțial separate.

2. Componentele modelului

Modelul inițial avea trei componente; a patra a fost adăugată de Baddeley (2000). Tabelul 1 le rezumă, cu câte un exemplu de sarcină în care intervin.

2.1. Executivul central

Executivul central controlează atenția: decide spre ce se îndreaptă ea, coordonează celelalte componente și comută între sarcini. În modelul inițial, el nu are un depozit propriu, ci folosește sistemele subordonate (Baddeley & Hitch, 1974).

Exemplu fictiv · licenta-disertatie-romania.com

2.2. Bucla fonologică

Bucla fonologică păstrează informația verbală și sonoră. Ea are un depozit fonologic, în care urmele se șterg în câteva secunde, și un mecanism de repetare subvocală, care le reîmprospătează, ca atunci când îți repeți în gând un număr de telefon.

2.3. Agenda vizuo-spațială

Agenda vizuo-spațială păstrează și prelucrează imagini și relații spațiale: forma unui obiect, drumul de la cămin la facultate sau poziția pieselor pe o tablă de șah.

2.4. Bufferul episodic

Baddeley (2000) a adăugat bufferul episodic, un depozit cu capacitate limitată care leagă informațiile din celelalte componente și din memoria de lungă durată în episoade unitare. Componenta explică, de exemplu, de ce putem reține mai multe cuvinte când ele formează o propoziție cu sens decât atunci când sunt luate la întâmplare.

Tabelul 1. Componentele memoriei de lucru

Componenta	Ce face	Exemplu de sarcină
Executivul central	controlează atenția și coordonează celelalte componente	rezolvarea a două sarcini în același timp
Bucla fonologică	păstrează informația verbală, prin repetare subvocală	reținerea unui număr până îl scrii
Agenda vizuo-spațială	păstrează imagini și relații spațiale	orientarea pe o hartă
Bufferul episodic	leagă informațiile în episoade, cu ajutorul memoriei de lungă durată	reținerea unei propoziții întregi

Sursa: prelucrare proprie după Baddeley și Hitch (1974) și Baddeley (2000).

3. Capacitatea limitată a memoriei de lucru

3.1. Câte elemente putem păstra

Estimarea lui Miller (1956) a fost discutată mult timp. Cowan (2001) a analizat studiile în care participanții nu puteau grupa sau repeta informația și a ajuns la o capacitate de aproximativ patru unități. Diferența dintre cele două estimări vine în mare parte din strategii: când putem repeta și grupa, reținem mai mult.

3.2. Un exemplu de măsurare

Un mod simplu de a observa capacitatea limitată este sarcina de repetare a cifrelor: participantul aude un șir de cifre și îl repetă, fie în ordinea dată (ordine directă), fie în ordine

Exemplu fictiv · licenta-disertatie-romania.com

inversă. Scorul este lungimea celui mai lung șir repetat corect. Presupunem un exercițiu de seminar cu 12 studenți; scorurile sunt fictive, definite pentru acest exemplu, iar mediile sunt calculate din ele (Tabelul 2).

Tabelul 2. Lungimea maximă a șirului repetat corect (12 studenți, date fictive)

Sarcina	Media	Abaterea standard	Minim-maxim
Ordine directă	6,9	1,1	5-9
Ordine inversă	5,0	1,0	4-7

Sursa: date fictive (ordine directă: 7, 6, 8, 7, 5, 7, 6, 8, 7, 6, 7, 9; ordine inversă: 5, 4, 6, 5, 4, 5, 4, 6, 5, 4, 5, 7); calcule proprii.

Media la ordinea directă (6,9) se apropie de valoarea descrisă de Miller (1956), iar media la ordinea inversă este mai mică (5,0). Diferența se potrivește cu modelul: la ordinea inversă cifrele trebuie nu doar păstrate, ci și reorganizate, ceea ce solicită și executivul central. Cu 12 participanți fictivi, exemplul arată doar cum se calculează și se citesc rezultatele, nu permite concluzii despre o populație.

Concluzii

Modelul lui Baddeley și Hitch a schimbat felul în care psihologia privește memoria de scurtă durată: din depozit pasiv, ea a devenit un sistem activ, folosit în gândire, limbaj și învățare. Împărțirea în executiv central, buclă fonologică și agendă vizuo-spațială, completată de bufferul episodic, explică de ce putem face simultan două sarcini de tipuri diferite mai ușor decât două sarcini de același tip.

Capacitatea memoriei de lucru este limitată, iar estimarea ei depinde de strategiile permise: în jur de șapte elemente când putem repeta și grupa (Miller, 1956), aproximativ patru când nu putem (Cowan, 2001). Exemplul fictiv al sarcinii de repetare a cifrelor arată cum se măsoară această limită în practică.

Bibliografie

Baddeley, A. (2000). The episodic buffer: A new component of working memory? *Trends in Cognitive Sciences, 4*(11), 417–423. https://doi.org/10.1016/S1364-6613(00)01538-2

Baddeley, A. D., & Hitch, G. (1974). Working memory. În G. H. Bower (Ed.), *The psychology of learning and motivation* (Vol. 8, pp. 47–89). Academic Press. https://doi.org/10.1016/S0079-7421(08)60452-1

Cowan, N. (2001). The magical number 4 in short-term memory: A reconsideration of mental storage capacity. *Behavioral and Brain Sciences, 24*(1), 87–114. https://doi.org/10.1017/S0140525X01003922

Miller, G. A. (1956). The magical number seven, plus or minus two: Some limits on our capacity for processing information. *Psychological Review, 63*(2), 81–97. https://doi.org/10.1037/h0043158

Exemplu fictiv, pentru structură și formulare; nu îl preda ca atare.

Numele, datele din tabele și cazurile sunt inventate; sursele din bibliografie sunt reale. Model gratuit de pe licenta-disertatie-romania.com/resurse/model-referat-word/, unde găsești și șablonul gol.

Nu ai timp? Scriem referatul de la zero sau îl corectăm pe al tău, după cerințele profesorului. Livrare în maxim 2 zile, plată după livrare. Scrie-ne pe WhatsApp de pe licenta-disertatie-romania.com/servicii/referate-proiecte-facultate/